

BALLESKOLENS
TEATERKONCERT
2024

STJERNESTYRKER

*
MANUS

Stjernestyrker

Scene 1 - Jorden

En bænk står på scenen. Tabita sidder og ser op mod himlen - Thor og Liv kommer til.

Liv: Hvorfor sidder du her helt alene og kigger op mod himlen?

Tabita: Jeg har travlt med at være bekymret - gå jeres vej

Thor: Altså - det ligner, at du har grædt, hvad er der sket?

Tabita: I vil alligevel ikke forstå...

Liv: Hey - prøv os. Vi er trods alt gået hjemmefra begge to fordi vores forældre ikke fatter noget

Tabita: Ok, men I må ikke grine af mig.

Liv og Thor: Nej, nej, selvfølgelig ikke - vi er nok de mest forstående, du kan finde!

Tabita: *(tøvende)* Jeg er bange for fremtiden. Altså helt ærligt, verden falder fra hinanden. De voksne ødelægger alt, og der er krig rundt omkring. Når jeg spørger, siger de, at jeg ikke skal bekymre mig – men hvordan kan man lade være?

Thor *(sætter sig ved siden af Tabita):* Det kender jeg faktisk godt. Mine forældre skændes hele tiden, så væggene ryster. De råber af hinanden. Og hvis jeg siger, jeg ikke kan lide det, siger de bare, at jeg ikke skal tænke på det.

Liv *(sætter sig på den anden side af Tabita):* Og vejret ændrer sig også. De voksne trækker bare på skuldrene og siger et eller andet om den grønne omstilling, og så tror de, at alt er godt bare fordi, de har sagt det højt.

Film: En form for stjernes kud/komet der kommer ned mod jorden

Alle tre: *(ser på hinanden og rejser sig)* **Hvad var det?!**

Thor: Wow, det var vildt!

Liv: Var det en form for stjernes kud måske. Der er noget, der lyser derhenne. Kom, vi går hen og ser hvad det er.

Da de kommer derhen ser de Stella Nova

Tabita: Øh... hvem er du? Og... hvad er du egentlig for en?

Stella Nova: Jeg har været her på Jorden før - mange har faktisk hørt om mig - og nu kan jeg mærke, at I har mistet håbet. Men det går ikke. I er børn, og børn skal have håb og tro på fremtiden. Jeg kan hjælpe jer med at finde jeres mod og handlekraft igen. I skal bare bruge jeres fantasi. Prøv at forestille jer en verden hvor de voksne ikke skændes. Forestil jer en verden, hvor der ikke er nogen der slås. Hvor alle på jorden er ét folk, der lever sammen i fred...

Dansere kommer langsomt ind - klaver starter

IMAGINE

Tabita: Wow, det kan jeg godt forestille mig. Men det er jo ligesom om, at alle de vigtige styrker er forsvundet fra jorden, og det eneste, der betyder noget for de voksne er at have travlt.

Thor: Hvad betyder 'styrker'?

Liv: En styrke er noget man kan eller har. Som at have modet til at gøre noget, der er svært. Eller at være taknemmelig for noget.

Tabita: Ja, eller at blive ved, selvom det er hårdt. Mange har glemt det.

Stella Nova: *(Smiler)* I har en pointe. Men jeg ved, hvor mange af de styrker er rejst hen. Og jeg tror faktisk, at "styrkerne" derude også har brug for jeres hjælp. Det I drømmer om er måske lige rundt om hjørnet.

DRONNING AF MÅNEN

Elias: *(Kommer løbende ind på scenen nede fra publikum med et stort smil. Han er en del af bifaldet fra publikum og giver High fives, mens han løber forbi)*

*Hold da op det var fedt det der! Wauw, det lød godt! Synes I ikke også det?
(Henvender sig til publikum og giver High Fives med nogle fra bandet)*

Tabita: Jamen... vent, hvem er du? Altså hvad betyder det alt sammen?

Elias: Jeg er engagerede Elias - men, pyt med mig! Hvad havde I gang i?

Engagerede Elias går over til bandet og viser engagement i baggrunden, mens Stella Nova taler

Stella Nova: Se nu her. Jeg har en helt særlig kikkert. Styrkerne findes derude - langt langt ude i rummet og alligevel så tæt på. Vi må tage et skridt af gangen - Lad os starte på Merkur.

Thor: Hvad mener du?

Stella Nova: *(Smiler)* Tag det helt roligt og find modet frem - Vil I være med?

Alle 3 børn nikker - Elias hopper i baggrunden

Stella Nova: *(Stella Nova kigger i kikkerten og zoomer ind)*

Hvis I virkelig mener, at I vil kæmpe for at få alle de her styrker tilbage til jorden, så får I brug for vedholdenhed. Det er nødvendigt for at opnå jeres drømme.

Thor: Vedholdenhed? Du taler om det som om det er en person?

Stella Nova: Njahh - ha´ tålmodighed: Nu skal I bare se

Sceneskift - kikkerten rettes mod Merkur

Scene 2 - Merkur

Scenen begynder med Viggo, der ligger på knæ og samler stykker af sit knuste hjerte fysisk op fra gulvet. Han taber nogle af stykkerne flere gange. Endelig kommer han på benene, og nogen går forbi og puffer til ham, så han vakler. En anden kommer med en stor kasse og andre kommer til, mens der stables den ene tunge pakke ovenpå den anden. Samtidig bliver tunge ting puttet i en rygsæk.

(Vises på skærmen, mens sangen går i gang. Viggo gør det også i virkeligheden. Mens musikken kører bliver Viggo læsset med kasser, men han bliver ved med at rejse sig)

Viggo: *(taler ud i rummet)* Der er ikke meget styrke i mig i dag. Her står Vedholdende Viggo – helt alene med et knust hjerte. Men jeg giver ikke op, selvom jeg vist har brug for hjælp til det her puslespil.

I'M STILL STANDING

FILM: (Viljestærke Villy dukker op på skærmen) "Viggo! Jeg har brug for din vedholdenhed! Her på Saturn giver folk hele tiden op! Kom og hjælp mig!" (Der skal stå Vedholdende Viggo over figuren på skærmen) (Viggo rejser sig på scenen, vinker til Villy og vi ser rumraketten flyve til Saturn, hvor den lander)

Viggo: Jeg rejser ud og hjælper min ven viljestærke Villy...

Scene 3 - Saturn

Viggo ankommer i sin raket og står lidt skjult, mens han lytter med og observerer i stilhed.

Onde Steve: Mine kære, trofaste undersåtter! Jeg har dagens lækre nyhed: Friske billeder til jer!

(vifter dramatisk med hånden) Nyd dem!

Saturnianerne kigger straks ned i deres skærme og bliver opslugt af billederne.

Saturnianer 1: Der var virkelig mange smukke billeder i går...

Saturnianer 2: Ja, især morgenmads-billederne! Åh, den skål med havregrød... kunst, simpelthen.

Saturnianer 3: Jamen, altså, jeg føler stadig, der mangler... noget! Det dér *helt* perfekte billede.

Villy: Jeg er træt af billeder af morgenmad! Det er jo det samme hver dag! Grød og æg og... hvor er min viljestyrke dog henne. Jeg er fanget!

Onde Steve glider ind foran Villy med et snedigt smil og stirrer hypnotisk på ham.

Onde Steve: Du elsker at se på smukke billeder, ikke sandt?

Villy: *(i trance)* Jo... jo, jeg elsker at se på smukke billeder.

Onde Steve: Du elsker KUN at se på smukke billeder - alt andet er ligegyldigt

Villy: Jeg elsker kun at se på smukke billeder - alt andet er ligegyldigt

Villy vender sig mekanisk tilbage mod sin skærm, og Onde Steve vender sig mod publikum.

Onde Steve *(ud mod publikum):* Så længe de glør på deres skærme, opdager de aldrig, at jeg har taget kontrollen! Ha! De bliver ved med at lede efter *det perfekte billede* – men det dukker aldrig op. De finder aldrig det, de leder efter. Muhahaha....

Onde Steve får hænderne i vejret som en dirigent, mens "Still Haven't Found What I'm Looking For" begynder.

STILL HAVEN'T FOUND WHAT I'M LOOKING FOR

Viggo *(Vågner op af sin trance, springer op og råber)* "Saturnianere!

Hvad i alverden laver I?!

(Viggo kigger på dem med løftede øjenbryn)

Kig op fra jeres skærme - se jer omkring og se hinanden i øjenen! I bor i en fantastisk verden.

(holder en pause og ser rundt)

Seriøst - I sidder bare dér og scroller – I kunne da lige så godt glo på maling, der tørrer!

Hvad får I ud af det? En grød der er rød, en kat med hat – men ingen rigtige eventyr! Leg da for pokker sammen i stedet for!"

Elias: Wauw, sikke en tale! Han giver altså ikke sådan lige op, ham der!

Saturnianerne kigger op, lidt forvirrede. De lægger langsomt deres iPads fra sig. Onde Steve forsøger at få dem til at tage den op igen:

Onde Steve (*febrilsk*): Neej, nej nej! Kig på skærmen igen – se, en kattekillling med en sød lille sweater - den mijaver og se, nu hopper den!
(*henvender sig til en anden*)

Du kan da ikke modstå det... Se på hans flotte sko!
(*til en tredje*)

Se, hvordan de danser. De har det så sjovt! Kom nu! (*vifter med armene og begynder at danse manisk*)

Villy slukker demonstrativt sin iPad, som siger en "sluk-lyd", der får de andre til at se op fra deres skærm. Onde Steve forsvinder i en sky af glitter og raseri - tydeligvis svækket.

Onde Steve (*hvæsende og råbende*): Arrgh! Ingen kan modstå... mig!

Viggo (*smiler triumferende*): Sådan, venner! Men der er flere styrker vi skal have fundet - vil du med videre, Villy?

Villy: Jeg er klar!

Elias: Også mig! I er jo for vilde! Skal vi op i raketten? Det her bliver LEGENDARISK!

Villy og Elias tager med i raketten sammen med Viggo.

Sceneskift - raketten suser gennem solsystemet - på jorden retter Stella Nova kikkerten mod Mars

Scene 4 - Mars

Filmklip: Raketten letter og lander på Mars.

Marsianer 1: DU skulle have gået tur med Forlæns-og-Baglæns!

Forlæns-og-Baglæns: Gonyf!

Marsianer 2 - Ansvarlige Alexander: Nej, jeg gjorde det sidst - det er din tur!

Forlæns-og-Baglæns: Gonyf Gonyf

Marsianer 1: JEG gjorde det sidste gang - din tur. Jeg har sat krydser!!

Marsianer 2 - Ansvarlige Alexander: (meget ophidset) Jeg NÆGTER!

Forlæns-og-Baglæns hænger med hovederne, trist: gonyf....

Elias: Altså, hvorfor spilder I tiden med at skændes, når I kunne lave noget sjovt i stedet?

Viggo: Jeg kan nævne mindst 100 ting i kan lave i stedet for at skændes om det dér

Marsianer 1: Jamen, jeg kan ikke både gå tur med Forlæns og samtidig fodre Baglæns med brød! Det hænger ikke sammen.

Marsianer2 - Ansvarlige Alexander: (ser forvirret ud) Og hvem skal bage brødet?

Elias: Alle kan ikke alt

Viggo: Men alle kan noget

Villy: Og nogle gange må man bare tage et skridt tilbage, kigge sig selv i spejlet og starte med at tage ansvar derfra. *(spejle ind)*

MAN IN THE MIRROR

Marsianer 1: Gisp - det giver meget mere mening nu. Jeg skal nok prøve at tage mig sammen og gøre en forskel her.

Marisaner 2 - Alexander: Jeg forstår det virkelig også nu, jeg ved simpelthen ikke, hvorfor jeg helt havde glemt at tage ansvar. Jeg tager nu det fulde ansvar for Forlæns-og-Baglæns. Det er vigtigt med masser af luft og en varieret kost, så dyret kan udvikle sig hensigtsmæssigt.

(De gonyffer og nikker og de to marsianere deler et anerkendende blik)

Sceneskift - filmklip: Elias, Viggo, Villy og Alexander ser ned på jorden. Viggo: Har I egentlig lagt mærke til den smukke blå planet. Gad vide, hvilke styrker de har dernede? Alexander: Det er jorden (De kigger ned og får øje på børnene og Stella Nova, som kigger i stjernebilledet) Elias: Lad os da tage derned! (De flyver derned i raketten. Onde Steve sniger sig med om bord)

Scene 5 - Jorden

Scenografien skifter tilbage til Jorden, hvor børnene står og ser sig omkring. Selma ligger ude i siden af scenen og sover.

Elias: Sikke en smuk planet I er på! Hold da op, det er helt vildt - det føles som om jeg ligesom bliver suget ned i jorden

(Går langsomt ned i knæ og henvender sig til publikum)

Kan I også mærke det!?

Alexander: *(Siger lettere irriteret)* Det er tyngdekraften, Elias.

(Henvender sig til Liv)

Dine mundvige hænger nedad... det plejer at være tegn på, at man er ked af det. Er du okay?

Liv: *(Tøvende og trist)* Er det virkelig umagen værd? Måske burde vi bare give op... det hele føles så uoverskueligt og langt væk. Jeg har helt mistet modet.

Thor: Og dem der på Saturn så faktisk ud til at hygge sig uden alt det der engagement og viljestyrke.

Alexander: *(Ryster på hovedet)* De var bare pacificerede af skærmene! Det hjælper altså ikke i kampen mod sløvsind og tristhed.

Onde Steve lister sig frem i baggrunden med en iPad til hver af børnene. Han hvisker indsmigrende og lokkende og rækker dem iPads'ene

Onde Steve: Se, hvad jeg har til jer... bare et lille kig.

Børnene tager tøvende imod iPads'ene, men så træder Selvkontrollerede Selma vågner, strækker sig og træder frem på scenen med en meget myndig stemme:

Selma: NEJ! Jeres skærmtid er for længst opbrugt! Steve, jeg listede efter dig på turen herved fra rummet - der er ikke plads til os begge to her. Du skal ikke have lov at tage vores selvkontrol fra os! Den er jeg nemlig mester i!
(rækker armene op og spænder musklerne) Liv, Thor og Tabita - sluk jeres iPads!

Børnene trykker tøvende på "sluk". iPads'ene afgiver en karakteristisk "sluk-lyd", og lyden udvikler sig til stomp-rytmer, der sætter gang i nummeret. Rytmerne presser Steve ud af scenen. Stamper ham væk.

SELF CONTROL

Da sangen er slut, træder Stella Nova frem og ser på børnene.

Stella Nova: Er det her virkelig, hvad I vil bruge tiden på? Jeg havde ellers tænkt mig at vise jer Jupiter.

Børnene vågner op af den begyndende døs, lægger iPads'ene fra sig og ser på Stella Nova.

Liv: Jupiter?

Thor: Hvad sker der da på Jupiter?

Stella Nova: Hvis I vil vide det, må I tage med

Børnene vender sig mod Onde Steve, kigger på ham med beslutsomme blikke og vender ham ryggen, mens han trækker sig mut og gnaven tilbage i skyggerne.

Liv: Skal vi så ud at flyve i rumraket?

Stella Nova: Nej, man kan ikke løse alting med teknologi. Nu er der brug for fantasi og poesi. *(Hun rækker sin kikkert til Tabita):* Hold lige denne her

Tabita: Må jeg virkelig!?

Stella Nova: Ja, jeg stoler da på dig

Sceneskift - alle lander på Jupiter: Liv, Thor, Tabita, Viggo, Villy, Elias, Alexander (Stella Nova kommer flyvende lidt efter med fugle som den Lille prins? Kunne være fedt med en reference)

Scene 6 - Jupiter

Scenen åbner med travle voksne, der haster rundt på Jupiter med lister og papirblokke. De ser ud til at være dybt optagede af at registrere alt omkring sig, mens træer, blomster og dyr hænger vendt på hovedet. Nysgerrige Nadia nærmer sig børnene og skæver over skuldrene på de voksne.

Nadia: Hvad laver I her? Er I mon på opdagelsesrejse?! For hvis I er... så må jeg skuffe jer. Alt her er allerede registreret, nedskrevet og stemplet i protokollen.

Elias: (*Næsten afbrydende, ivrigt*) Wow! Der er mange skøre ting her – prøv lige at se den plante dér! (*peger på en blomst, der hænger på hovedet*)

Alexander: Hvorfor skriver I alt ned? Jeg tror, vi har brug for hjælp til at forstå det her.

Nadia: (*Klør sig tænkende i håret*) Hmm... det ved jeg faktisk ikke. De voksne har så travlt, at de sjældent svarer på spørgsmål, så jeg tæller bare.

Stella Nova: Nadia, vågn dog op. Har du glemt din nysgerrighed? Er der ikke noget flot, du kan vise os?

Nadia: (*bliver glad og begynder at kigge nysgerrigt på tingene*) Jo! Skal vi ikke prøve at kigge på blomsten, de kalder Titanisk Regnbuepryd?

Elias: (*Grinende*) Wow - den er fed!!

Stella Nova: Det handler bare om at være nysgerrig og vende det hele lidt op og ned

UPSIDE DOWN

Scenen fyldes med dans og liv, mens børnene undersøger de opadvendte planter og dyr. Efter sangen falder roen igen, og Nadia ser nysgerrigt på Tabita, der står med kikkerten.

Nadia: Hvad skal vi nu?

(Til Tabita, der står med kikkerten)

Må jeg se i kikkerten? Ej, se der *(kigger igen)* Hvad er det for en planet?

Alexander: *(Med et klogt smil)* Det er Neptun. Den ottende planet i solsystemet. En isplanet, længst væk fra Solen.

Nadia: *(Med øjnene fastlåst i kikkerten)* Men... der sidder nogen.

Villy: *(Ryster på hovedet)* Det kan da ikke passe – der bor da ikke nogen på Neptun.

Elias: *(Tager kikkerten og kigger)* Jo, der sidder faktisk en og... græder.

Nadia: Jamen, det må vi da undersøge

Sceneskift - filmklip: Raketten letter og lander

Scene 7 - Neptun

Scenen åbner på en mørk, stille atmosfære på Neptun. På en ensom bænk sidder Ella og græder stille. Hun har en tyk jakke på og ser bedrøvet ud. Børnene samler sig langsomt omkring hende, forsigtigt og nysgerrigt.

Thor: *(Blidt)* Hvad er der galt? Hvorfor græder du? Og... hvem er du egentlig?

Ella: *(Tørrer en tåre væk og kigger op)* Jeg... jeg hedder Ella, og jeg er fyldt med empati. Men... *(Hun sukker dybt)* ...hvad hjælper det, når jeg er helt alene? Hvem skal jeg være empatisk overfor, når alle skændes og slås og ødelægger planeterne én efter én? Det føles, som om mørket bare overtager det hele. Jeg er gået helt i sort...

Børnene ser på hinanden, og en stille forståelse breder sig mellem dem.

Tabita: Ved du hvad, Ella, vi forstår dig godt. Vi kender den følelse. Hos os glemmer de voksne tit, hvor vigtig planeten er – de tænker mest på penge og slet ikke på jorden, som om den kan holde til hvad som helst.

Thor: Og hjemme hos mig... mine forældre skændes hele tiden *(Han kigger ned og sparker lidt i gruset)*

Liv: *(Nikker og smiler opmuntrende til Ella)* Jeg tabte modet i morges og gav næsten helt op... Men så tog vi af sted på den her rejse hvor jeg mødte alle styrkerne - og nu tror jeg på, at vi kan løfte hinanden op.

I MORGEN ER DER OGSÅ EN DAG

Musikken begynder blidt i baggrunden, og børnene står sammen med Ella i midten, mens de ser på hende med opmuntrende smil. Da sangen slutter, ser Ella op og smiler svagt, mens hun tørrer sine øjne og kigger på dem, taknemmelig.

Ella: Hvor er det rart at høre... jeg er ikke den eneste, der føler mig alene og... svag indimellem. *(Hun smiler til dem)* Tak.

Liv: Fjenden er LigeGYldighed, dovenskab, håbløshed... Men når vi henter alle stjerne-styrkerne med tilbage, kan vi bekæmpe det. Vil I ikke med til jorden? - vi har virkelig brug for jeres hjælp.

*Alle stjernestyrkerne nikker og alle går for sidste gang ind i rumraketten
Sceneskift - vi lander på Jorden*

Scene 8 - Jorden

Vi er tilbage på Jorden, og børnene står samlet - omringet af deres nye venner fra stjernerne. Der er en følelse af fællesskab og triumf i luften. Taknemmelige Thor kigger rundt på dem alle med et stort smil. Stella Nova træder frem og ser på dem alle sammen med et varmt smil.

Stella Nova: Jeg håber, at denne rejse har lært jer, at hver af jer har en styrke (*nævner alle styrkerne. En efter en træder de frem og viser deres "pose"*)

Når I står sammen, er I nærmest ustoppelige. Pas på hinanden og husk, at I kan kæmpe mod ligegyldigheden og håbløsheden. Verden har brug for jer. Jeres mod og vilje gør hele forskellen. Jeres styrker skinner klare som stjerner, når I løfter hinanden.

Elias: (*Ser ud mod publikum*) Ja! Vi er allesammen med i det her – uanset hvad der kommer. Vi står sammen!

WE'RE ALL IN THIS TOGETHER

Musikken begynder, og fylder rummet, mens hele gruppen samler sig i en energisk fællessang og -dans. Publikum ser børnene og stjernestyrkerne løfte hinanden, fulde af håb og mod til fremtiden.

På skærmen: Farver og konfetti. Karakterstyrkerne er sammen, to og to, tre og tre osv. De krammer, giver high Fives osv.

Resumé af "Stjernestyrker"

I "Stjernestyrker" følger vi tre børn, Tabita, Thor og Liv, som er dybt bekymrede for verdens fremtid. De føler sig fanget i en verden, hvor de voksnes beslutninger ofte gør mere skade end gavn. De ser en planet i opløsning, præget af konflikter og klimaproblemer. Mens børnene sidder og spekulerer, bliver de vidner til et mystisk stjernesud, der bringer den magiske Stella Nova til jorden. Stella Nova forstår deres frygt og vil hjælpe dem med at finde modet og handlekraften til at gøre en forskel. Hun afslører, at vi på Jorden har mistet vores "styrker" – de særlige kvaliteter som mod, vedholdenhed og engagement – og at disse styrker nu befinder sig på forskellige planeter i solsystemet. Og faktisk har "styrkerne" derude også har brug for deres hjælp

Med Stella Nova som deres vejviser og en særlig stjerneikkert som deres redskab, tager børnene på en intergalaktisk rejse, hvor de møder figurer som Vedholdende Viggo på Merkur, engagerede Elias, og andre karakterer på planeterne Saturn, Mars og Jupiter. De opdager, at "styrkerne" faktisk også har brug for deres hjælp. I en række skæve og sjove scener kæmper hver planet og dens beboere med problemer, der spejler de udfordringer, børnene genkender fra jorden. Ondskabens symbol, Onde Steve, forsøger konstant at distrahere dem med overfladiske glæder, som at se på skærme, men børnene, med hjælp fra figurer som Selvkontrollerede Selma, lærer at bekæmpe hans indflydelse.

Hver scene introducerer en ny styrke og en ny indsigt. På Saturn lærer de om viljestyrke og vedholdenhed, mens de på Jupiter opdager, hvordan nysgerrighed kan forvandle tilsyneladende almindelige ting til noget vidunderligt, når man ser dybt nok.

Historien kulminerer på den kolde, fjerne planet Neptun, hvor børnene møder Ella, der sidder alene og græder, fordi hun ikke længere kan bruge sin empati. De hjælper hende og beslutter sig for at bringe al den styrke, de har fundet, hjem til jorden. Med deres nyfundne kræfter og en dybere forståelse af styrker som mod, selvkontrol og håb vender de tilbage, mere besluttede end nogensinde på at inspirere andre til at ændre verden.

"Stjernestyrker" er en fortælling om håb, fantasi og styrken ved at samarbejde. Det viser, hvordan børn, ved at tro på deres egne evner og ved at handle med mod og kreativitet, kan overkomme modgang og tage del i at skabe en bedre verden.